БІОЛОГІЧНІ Й ПРОДУКТИВНІ ОСОБЛИВОСТІ СВИНЕЙ ПОРОДИ МЕЙШАН ТА ЇХ ВИКОРИСТАННЯ В СЕЛЕКЦІЇ

В.О. Юхно

Державний біотехнологічний університет

Актуальність теми. Сучасне свинарство потребує різкого покращення всіх технологічних аспектів галузі, в тому числі суттєвого селекційного поліпшення продуктивних і племінних показників як шляхом використання тварин кращих вітчизняних, так і спеціалізованих зарубіжних порід.

Китайські свині здавна приваблювали увагу спеціалістів всього світу, і безсумнівно, відіграли важливу роль в породоутворювальному процесі як в Азії, так і в Європі.

Мейшан – порода свиней названа по регіону походження – округ Мейшань в південному Китаї. Порода відноситься до старовинної групи Тайху та розводиться протягом чотирьохсот років. Мейшан відноситься до порід сального напрямку продуктивності. Мейшан – різновид стародавньої китайської селекції, що включає в себе сім однорідних груп свиней. Мейшан відрізняється своїми генетичними і фенотипічними особливостями. Тварини цієї породи резистентні до багатьох захворювань. В їжу використовують грубі корми у великій кількості. Порода має видатні показники багатоплідності: 15-16 поросят за опорос, а за рік можливо отримати 30-32 поросяти від однієї свиноматки, раннє статеве дозрівання.

Фенотипічна характеристика свиней.

- Мейшан має середні розміри. Середня жива вага самців – 150-200 кг, свиноматок 150-180 кг.
- Висота в холці 60-70 см.
- Ноги короткі, сильні.
- Живіт дуже великий, об’ємний.
- Сосків свиня може мати до 12 пар.
- Голова вкорочена, велика, вкрита великою кількістю шкірних складок.
- Лоб широкий
- Вуха довгі, до 30 см, звисають з боків голови.
- Волосяний покрив дуже рідкий.
- Шкіра груба, товста, зібрана в складки по всьому тілу.
- Колір шкіри чорний, але на голові та кінцівках можуть бути білі відмітини.

Продуктивність. У свиней породи Мейшан дуже багато сала. Засалювання відбувається з дуже раннього віку. Товщина шпигу в задній частині туші 2,5-2,6 см. М'ясо містить велику кількість жиру, але не дивлячись на це воно соковите та смачне.

Ще одна особливість свиней породи Мейшан – великі внутрішні органи. В Китаї ця якість цініться дуже високо. Так як субпродукти там більш популярні ніж в Європі.

Середньодобовий приріст молодняку 330-440 г до 8-місячного віку на відгодівлі тварини досягають живої ваги 160 кг. В середньому. Забійна вага тварин 170-200 кг. Середній забійний вихід туші – 67% від живої ваги.

Основні позитивні властивості тварин породи Мейшан: свиноматки спокійні, турботливо вигодовують поросят до відлучення, мають високу молочність, що дозволяє зберегти приплід. Генетично закладений гарний імунітет до хвороб, властивий свиням.

Недоліки породи: повільне зростання, раннє засалювання та невисокий вихід м’яса.

Перспективи породи. Свиноматки породи Мейшан при схрещуванні з хряками великої білої породи та ландрас збільшували багатоплідність помісних свиноматок (в порівнянні з чистопородними свиноматками великої білої та ландрас) на 5-8 поросят на рік, збільшувався вихід м’яса в туші. Якість м’яса у помісей (колір, вміст вологи, pH) в цілому поліпшується за рахунок прилиття крові китайської породи Мейшан.

За китайськими породами затвердилася беззаперечна репутація багатоплідних свиней. У маток нараховується 15-18 сосків. Свиноматки кращих китайських порід мають при першому опоросі по 11-13 поросят, а в наступних 13-15 живих поросят.

Висока фізіологічна скоростиглість (перша охота настає у віці 90-95 днів) дає можливість злучати свиноматок в 6-8 місяців. В теперішній час Китайські та Європейські спеціалісти виявляють цікавість до свиней породи мейшан.

Висновок. Шляхом аналітичних досліджень визначені основні методичні підходи поетапного створення свиней породи мейшан, показані їх біологічні і продуктивні особливості, а також подальший напрям використання їх в селекції.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Герасимов В.І., Березовський М.Д., Рибалко В.П. та ін. Світовий генофонд свиней. Монографія. Харків: Еспада, 2006. 520 с.

2. Кабанов В.Д., Терентьева А.С. Породы свиней. М.: Агропромиздат, 1985. 335 с.

3. Нагаевич В.М., Герасімов В.І., Березовский М.Д. та ін. Розведення свиней. Харків: Еспада, 2005. 290 с.

4. Dickon C. Pigs from china. The New Zeeland Farmer, 1981, 102 (18): 17.

СИСТЕМИ УТРИМАННЯ ТА МОЛОЧНА ПРОДУКТИВНІСТЬ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

Д.І. Барановський, О.М. Сазонов

Державний біотехнологічний університет
dmitribaranovskii@gmail.com

Галузь молочного тваринництва займає чільне місце у розвитку аграрного комплексу Харківської області.

Продуктивність молочних стад залежить від впливу певної низки факторіальних та випадкових чинників. Визначальним є фактори годівлі, породної належності, санітарно-гігієнічних умов та інших. Система утримання худоби також суттєво впливає на їх продуктивність.

На даний час в господарствах області запроваджені прив’язна та безприв’язна системи утримання.

Нами проаналізовані показники надоїв, жирномолочності та білковомолочності у господарствах при прив’язній (традиційній) та безприв’язній системах утримання корів. Всього обстежено 72 господарства, які займаються виробництвом молока. Із них 59,7% (43 господарства) утримують корів прив’язно, а 40,3% (29 господарств) безприв’язно.

Дотримання усіх вимог передбачених технологією виробництва молока у господарствах сприяє високій продуктивності тварин.

Середньорічні надої молока на корову понад 10 тисяч кг отримують на фермах, в яких основні вимоги дотримуються не нижче 85–90%. У господарствах з суттєвими недотриманнями технологічних умов рівень надоїв становить 3000–4000 кг молока на корову.

Систематизувавши підприємства за способом утримання та зробивши репрезентативні вибірки корів для аналітичного дослідження і обґрунтування встановлено, що середні показники продуктивності корів при безприв’язному утриманні відповідно становили: надій на середньорічну корову – 8038 ±48,8 кг, жирномолочність – 3,9±0,04% та білковомолочність – 3,3±0,02%. При прив’язному утриманні показники продуктивності були наступними: надій 7021±39,4 кг, жирономолочність 3,8±0,04% та білковомолочність 3,4±0,02%.